

ORDONANTA nr. 21 din 21 august 1992 (**republicată**) -

privind protecția consumatorilor

EMITENT • **GUVERNUL**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 75 din 23 martie 1994**

Data intrării în vigoare **23-03-1994**

Formă consolidată valabilă la data 01-09-2002

Prezenta formă consolidată este valabilă începând cu data de 01-09-2002 până la data de 15-07-2003

*) Textul inițial a fost publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 75 din 23 martie 1994. Aceasta este forma actualizată de S.C. "Centrul Teritorial de Calcul Electronic" S.A. până la data de 05 septembrie 2002, cu modificările și completările aduse de: [LEGEA nr. 178 din 9 octombrie 1998](#); [ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000](#); [HOTĂRÂREA nr. 752 din 26 iulie 2001](#); [ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 146 din 9 noiembrie 2001](#); [LEGE nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#); [LEGE nr. 322 din 27 mai 2002](#); [ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 20 iunie 2002](#).

**) Republicată în temeiul [art. 1 pct. 6 alin. final din Legea nr. 11/1994](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 14 martie 1994.

[Ordonanța Guvernului nr. 21/1992](#) a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 28 august 1992.

În temeiul art. 107 alin. (3) din Constituția României și al Legii nr. 81/1992, Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Capitolul 1 Dispoziții generale

Articolul 1

(1) Statul, prin mijloacele prevăzute de lege, protejează cetățenii în calitatea lor de consumatori, asigurând cadrul necesar accesului neingradit la produse și servicii, informării lor complete despre caracteristicile esențiale ale acestora, apărării și asigurării drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor fizice împotriva unor practici abuzive, participării acestora la fundamentarea și luarea deciziilor ce îi interesează în calitate de consumatori.

(2) Prevederile prezentei ordonanțe se aplică la comercializarea produselor noi, folosite sau reconditionate și a serviciilor destinate consumatorilor, cu excepția produselor care se comercializează ca antichități și a produselor necesar a fi reparate sau reconditionate pentru a fi utilizate, cu condiția ca agentul economic să informeze cumpărătorul despre aceasta.

Alin. (2) al [art. 1](#) a fost introdus de [ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000, modificat de [LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 2

În sensul prezentei ordonanțe, se înțelege prin:

- calitate - ansamblul de proprietăți și caracteristici ale unui produs sau serviciu, care îi conferă aptitudinea de a satisface, conform destinației acestuia, necesitățile explicite sau implicite;
- consumator - persoana fizică sau grup de persoane fizice constituite în asociații, care cumpără, dobândește, utilizează ori consumă produse sau servicii, în afara activității sale profesionale;
- agent economic - persoana fizică sau juridică, autorizată, care în cadrul activității sale profesionale fabrică, importă, transportă sau comercializează produse ori părți din acestea sau prestează servicii;
- producător:
 - a) agentul economic care fabrică un produs finit sau o componentă a unui produs;
 - b) agentul economic care fabrică materie primă;
 - c) agentul economic care își aplică denumirea, marca sau un alt semn distinctiv pe produs;
 - d) agentul economic care recondiționează produsul;
 - e) agentul economic sau distribuitorul care prin activitatea sa modifică caracteristicile produsului;
 - f) reprezentantul înregistrat în România al unui agent economic care nu are sediul în România sau, în cazul inexistenței acestuia, importatorul produsului;
 - g) agentul economic care importă produse în vederea realizării ulterioare a unei operațiuni de vânzare, închiriere, leasing sau orice altă formă de distribuție specifică derulării afacerii;
 - h) distribuitorul produsului importat, în cazul în care nu se cunoaște importatorul, chiar dacă producătorul este menționat;

i) distribuitorul produsului, în cazul în care importatorul nu poate fi identificat, dacă nu informează persoana prejudiciată în termen de 30 de zile de la cererea acesteia asupra identității importatorului;

- distribuitor - agentul economic din lanțul de distribuție;

- vânzător - distribuitorul care oferă produsul consumatorului;

- prestator - agentul economic care furnizează servicii;

- produs - bun material a cărui destinație finală este consumul sau utilizarea individuală ori colectivă; sunt considerate produse energia electrică, energia termică, apa și gazele livrate pentru consumul individual;

- produs sigur - produsul care, folosit în condiții normale sau previzibile, nu prezintă riscuri sau care prezintă riscuri minime, ținând seama de întrebuințarea acestuia; riscul se considera acceptabil și compatibil cu un grad înalt de protecție pentru siguranța și sănătatea consumatorilor, în funcție de următoarele aspecte:

a) caracteristicile produsului, ale ambalării și ale instrucțiunilor de montaj și întreținere;

b) efectul asupra altor produse, împreună cu care acesta poate fi folosit;

c) modul de prezentare a produsului, etichetarea, instrucțiunile de folosire și orice alte indicații și informații furnizate de producător;

d) categoria de consumatori expusă riscului prin folosirea produsului;

- produs periculos - produsul care nu poate fi definit ca produs sigur;

- produs cu defecte - produsul la care modul de prezentare, utilizarea previzibilă și data achiziționării nu oferă siguranța consumatorului, producând pagube acestuia;

- paguba - prejudiciul creat consumatorului prin utilizarea unui produs periculos sau a unui produs cu defecte, precum și cel creat de servicii necorespunzătoare furnizate de prestator. Prejudiciul poate fi material, vătămarea integrității corporale sau a sănătății, precum și pierderea vieții. În cazul utilizării unui produs cu defecte, se considera paguba deteriorarea sau distrugerea oricărui bun, altul decât produsul cu defecte, cu condiția ca bunul respectiv să fie în mod normal destinat folosinței sau consumului privat și să fi fost folosit de persoana prejudiciată pentru uz sau consum personal, iar valoarea pagubei să nu fie mai mică de 2 milioane lei;

- produs de folosință îndelungată - produsul relativ complex, constituit din piese și subansambluri, proiectat și construit pentru a putea fi utilizat pe durata medie de utilizare și asupra căruia se pot efectua reparații sau activități de întreținere;

- serviciu - activitatea, alta decât cea din care rezultă produse, efectuată în scopul satisfacerii unor necesități ale consumatorilor;

- declarație de conformitate - declarația făcută de către un producător sau un prestator, prin care acesta informează, pe propria răspundere, despre faptul că un produs sau un serviciu este conform cu un document tehnic normativ;

- clauza abuzivă - o clauză contractuală care nu a fost negociată direct cu consumatorul și care prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract creează, în detrimentul consumatorului și contrar cerințelor bunei-credințe, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților;

- termen de garanție - limita de timp, care curge de la data dobândirii produsului sau serviciului, până la care producătorul sau prestatorul își asumă responsabilitatea remedierii sau înlocuirii produsului ori serviciului achiziționat, pe cheltuiala sa, dacă deficiențele nu sunt imputabile consumatorului;

- termen de valabilitate - limita de timp, stabilită de producător, până la care un produs perisabil sau un produs care în scurt timp poate prezenta un pericol imediat pentru sănătatea consumatorului își păstrează caracteristicile specifice, dacă au fost respectate condițiile de transport, manipulare, depozitare și păstrare; pentru produsele alimentare acesta reprezintă data limita de consum;

- data durabilității minime - data stabilită de producător până la care un produs alimentar își păstrează caracteristicile specifice în condiții de depozitare corespunzătoare; produsele pentru care se stabilește data durabilității minime nu trebuie să fie periculoase nici după această dată;

- durata medie de utilizare - intervalul de timp, stabilit în documente tehnice normative sau declarat de către producător ori convenit între părți, în cadrul căruia produsele de folosință îndelungată trebuie să își mențină caracteristicile funcționale, dacă au fost respectate condițiile de transport, manipulare, depozitare și exploatare;

- viciu ascuns - deficiența calitativă a unui produs livrat sau a unui serviciu prestat care nu a fost cunoscută și nici nu putea fi cunoscută de către consumator prin mijloacele obișnuite de verificare;

- practici comerciale abuzive - metode de vânzare restrictive sau condiționate care afectează interesele consumatorilor;

- punere pe piață - acțiunea de a face disponibil pentru prima dată, contra cost sau gratuit, un produs sau un serviciu în vederea distribuirii sau utilizării.

Art. 2 a fost modificat de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000, modificat de **LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 3

Principalele drepturi ale consumatorilor sunt:

- a)** de a fi protejați împotriva riscului de a achiziționa un produs sau de a li se presta un serviciu care ar putea să le prejudicieze viața, sănătatea sau securitatea ori să le afecteze drepturile și interesele legitime;
- b)** de a fi informați complet, corect și precis asupra caracteristicilor esențiale ale produselor și serviciilor, astfel încât decizia pe care o adoptă în legătură cu acestea să corespundă cât mai bine nevoilor lor, precum și de a fi educați în calitatea lor de consumatori;
- c)** de a avea acces la piețe care le asigură o gamă variată de produse și servicii de calitate;
- d)** de a fi despăgubiți pentru pagubele generate de calitatea necorespunzătoare a produselor și serviciilor, folosind în acest scop mijloace prevăzute de lege;
- e)** de a se organiza în asociații pentru protecția consumatorilor, în scopul apărării intereselor lor.

Litera d) a [art. 3 a fost modificată de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Capitolul 2

Protecția vieții, sănătății și securității consumatorilor

Articolul 4

Se interzice comercializarea de produse sau prestarea de servicii care, utilizate în condiții normale, pot pune în pericol viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor.

Se interzic producerea, importul și comercializarea produselor falsificate sau contrafăcute.

[Art. 4 a fost modificat de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000, modificat de [LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 5

Produsele se comercializează numai în cadrul termenului de valabilitate sau al datei durabilității minime stabilite de producător.

Se interzice modificarea termenului de valabilitate sau a datei durabilității minime înscrise pe produs, pe eticheta, pe ambalaj sau în documentele însoțitoare.

[Art. 5 a fost modificat de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000, modificat de [LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 6

Guvernul, prin organismele sale specializate, stabilește norme și reglementări specifice sau le îmbunătățește pe cele existente, când se impune protecția vieții, sănătății sau securității consumatorilor, în următoarele cazuri:

- a)** fabricarea, importul, conservarea, ambalarea, etichetarea, manipularea, transportul, depozitarea, pregătirea pentru vânzare și vânzarea produselor;
- b)** furnizarea și utilizarea produselor, precum și prestarea serviciilor.

Normele și reglementările se referă la grupe de produse și servicii care, anual, sunt nominalizate și actualizate de către Guvern, dacă acest lucru se impune.

Partea introductivă și litera b) ale alin. (1) al [art. 6 au fost modificate de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 7

Agenții economici sunt obligați:

- a)** producătorii:
 - să răspundă pentru prejudiciul actual și cel viitor cauzat de produsul cu defect, precum și pentru cel cauzat ca rezultat cumulativ al produsului cu defect cu o acțiune sau o omisiune a unei terțe persoane;
 - să pună pe piața numai produse sigure și, dacă actele normative în vigoare prevăd, acestea să fie testate și/sau certificate;
 - să pună pe piața numai produse care respecta condițiile prescrise sau declarate;
 - să oprească livrările, respectiv să retragă de pe piața sau de la consumatori produsele la care organele abilitate sau specialiștii proprii au constatat neîndeplinirea caracteristicilor prescrise, declarate sau care ar putea afecta viața, sănătatea ori securitatea consumatorilor, dacă această măsură constituie singurul mijloc prin care se pot elimina neconformitățile respective;

- să asigure în producție condiții igienico-sanitare conform normelor sanitare în vigoare;
- b) distribuitorii:**
 - să se asigure ca produsele oferite spre comercializare sunt sigure și respecta condițiile prescrise sau declarate;
 - să nu comercializeze produse despre care dețin informații sau considera că pot fi periculoase;
 - să anunțe, imediat, autoritățile publice competente, precum și producătorul despre existența pe piața a oricărui produs de care au cunoștința că este periculos;
 - să retragă de la comercializare produsele la care organele abilitate de lege au constatat că nu îndeplinesc caracteristicile prescrise sau declarate, dacă aceasta constituie singurul mijloc prin care se pot elimina neconformitățile respective;
 - să asigure condițiile tehnice stabilite de producător, precum și condițiile igienico-sanitare pe timpul transportului, manipulării, depozitării și desfacerii, conform normelor în vigoare;
- c) prestatorii de servicii:**
 - să folosească, în cadrul serviciilor prestate, numai produse și proceduri sigure și, după caz, dacă actele normative în vigoare prevăd, acestea să fie testate și/sau certificate, și să anunțe imediat existența pe piața a oricărui produs despre care au cunoștința că este periculos;
 - să presteze numai servicii care nu afectează viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor ori interesele economice ale acestora;
 - să respecte condițiile prescrise sau declarate, precum și clauzele prevăzute în contracte;
 - să asigure, la prestarea serviciilor, condițiile tehnice stabilite de producător, precum și condițiile igienico-sanitare, conform normelor în vigoare;
 - să răspundă pentru prejudiciul actual și cel viitor cauzat de serviciul defectuos prestat.

Art. 7 a fost modificat de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000, modificat de **LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Capitolul 3

Protecția intereselor economice ale consumatorilor

Articolul 8

Guvernul adoptă reglementări specifice în scopul prevenirii și combaterii practicilor ce daunează intereselor economice ale consumatorilor.

Articolul 9

Agenții economici sunt obligați să pună pe piața numai produse sau servicii care corespund caracteristicilor prescrise sau declarate, să se comporte în mod corect în relațiile cu consumatorii și să nu folosească practici comerciale abuzive.

Art. 9 a fost modificat de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000, modificat de **LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 10

Drepturile consumatorilor, la încheierea contractelor, sunt:

- a)** libertatea de a lua decizii la achiziționarea de produse și servicii, fără a li se impune în contracte clauze abuzive sau care pot favoriza folosirea unor practici comerciale abuzive în vânzare, de natura a influența opțiunea acestora;
- b)** de a beneficia de o redactare clară și precisă a clauzelor contractuale, inclusiv a celor privind caracteristicile calitative și condițiile de garanție, indicarea exactă a prețului sau tarifului, precum și stabilirea cu exactitate a condițiilor de credit și a dobânzilor;
- c)** de a fi exonerati de plată produselor și serviciilor care nu au fost solicitate și acceptate;
- d)** de a fi despăgubiți pentru daunele provocate de produsele sau serviciile care nu corespund clauzelor contractuale;
- e)** de a li se asigura service-ul necesar și piese de schimb pe toată durata medie de utilizare a produsului, stabilită în documentele tehnice normative sau declarata de către producător ori convenită de părți;
- f)** de a plăti, pentru produsele sau serviciile de care beneficiază, sume stabilite cu exactitate, în prealabil; majorarea prețului stabilit inițial este posibilă numai cu acordul consumatorului.
- g)** de a sesiza asociațiile pentru protecția consumatorilor și organele administrației publice asupra încălcării drepturilor și intereselor lor legitime, în calitate de consumatori, și de a face propuneri referitoare la îmbunătățirea calității produselor și serviciilor.

Litera a) a [art. 10 a fost modificată de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Litera g) a [art. 10 a fost introdusă de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 11

(1) Produsele și serviciile oferite consumatorilor se măsoară cu mijloace de măsurare și control adecvate, verificate metrologic, potrivit reglementărilor legale.

(2) Indicațiile mijloacelor de măsurare trebuie să fie lizibile și la vederea cumpărătorului.

Alin. (2) al [art. 11 a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 12

Consumatorii au dreptul de a pretinde vânzătorilor remedierea sau înlocuirea gratuită a produselor și serviciilor obținute, precum și despăgubiri pentru pierderile suferite ca urmare a deficiențelor constatate în cadrul termenului de garanție sau de valabilitate. După expirarea acestui termen consumatorii pot pretinde remedierea sau înlocuirea produselor care nu pot fi folosite potrivit scopului pentru care au fost realizate, ca urmare a unor vicii ascunse apărute pe durata medie de utilizare a acestora.

Vânzătorul suporta toate cheltuielile legate de aceste deficiente, situație care nu îl exonerează de răspundere pe producător în relația sa cu vânzătorul.

[Art. 12 a fost modificat de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 13

(1) Remedierea deficiențelor apărute la produse sau servicii ori înlocuirea produselor care nu corespund în cadrul termenului de garanție sau de valabilitate și care nu sunt imputabile consumatorului se face în termenul maxim stabilit prin reglementări sau, după caz, prin contract.

(2) În cazul unor vicii ascunse, termenul maxim stabilit la alineatul precedent curge de la data finalizării expertizei tehnice efectuate de un organism tehnic neutru.

Alin. (1) al [art. 13 a fost modificat de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 14

În cazul produselor la care timpul de nefuncționare din cauza deficiențelor apărute în cadrul termenului de garanție depășește 10% din acest termen, precum și în cazul produselor alimentare, farmaceutice sau cosmetice care prezintă abateri față de caracteristicile calitative prescrise, vânzătorul este obligat, la cererea consumatorului, să le înlocuiască sau să restituie contravaloarea acestora.

Timpul de nefuncționare, menționat la alineatul precedent, prelungește în mod corespunzător termenul de garanție și curge din momentul sesizării vinzătorului până la aducerea produsului în stare de utilizare normală.

Articolul 15

(1) Restituirea contravalorii sau înlocuirea produsului achiziționat ori a serviciului prestat se face imediat după constatarea imposibilității folosirii acestuia, dacă aceasta situație nu este imputabilă consumatorului.

(2) Restituirea contravalorii produsului sau serviciului se face la valoarea actualizată a acestuia, calculată în funcție de indicii de inflație comunicat de Institutul Național de Statistică. Valoarea actualizată astfel calculată nu va putea fi mai mică decât contravaloarea produsului sau serviciului pe care agentul economic obligat la restituire o percepe pentru produse sau servicii de același fel, în momentul restituirii.

(3) Agentul economic are aceleași obligații pentru produsul sau serviciul înlocuit ca și pentru produsul sau serviciul vândut inițial.

(4) Persoanele împuternicite conform art. 49 să constate contravenția și să aplice sancțiunea prevăzută de prezenta ordonanță vor stabili o dată cu sancțiunea și măsuri de remediere, înlocuire a produsului ori a serviciului, precum și restituirea contravalorii acestuia, după caz.

Alin. (2) și (3) ale [art. 15 au fost introduse de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000.

Alin. (2) al [art. 15 a fost modificat de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Alin. (4) a fost introdus de [LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 16

Consumatorul poate solicita plata unor despăgubiri, potrivit clauzelor contractuale sau dispozițiilor legale, în cazul remedierii ori al înlocuirii produselor sau serviciilor necorespunzătoare.

Articolul 17

Vânzătorul asigură toate operațiunile necesare repunerii în funcțiune, înlocuirii produselor ori remedierii serviciilor reclamate în cadrul termenului de garanție sau de valabilitate, respectiv pentru vicii ascunse în cadrul duratei medii de utilizare, precum și a celor ocazionate de transportul, manipularea, diagnosticarea, expertizarea, demontarea, montarea și ambalarea acestora; vânzătorul suporta și cheltuielile legate de acestea, situație care nu îl exonerează de răspundere pe producător în relația sa cu vânzătorul.

Art. 17 a fost modificat de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Capitolul 4

Informarea și educarea consumatorilor

Articolul 18

Consumatorii au dreptul de a fi informați, în mod complet, corect și precis, asupra caracteristicilor esențiale ale produselor și serviciilor oferite de către agenții economici, astfel încât să aibă posibilitatea de a face o alegere rațională, în conformitate cu interesele lor, între produsele și serviciile oferite și să fie în măsură să le utilizeze, potrivit destinației acestora, în deplina securitate.

Articolul 19

Informarea consumatorilor despre produsele și serviciile oferite se realizează, în mod obligatoriu, prin elemente de identificare și caracterizare ale acestora, care se înscriu la vedere, după caz, pe produs, eticheta, ambalaj de vânzare sau în cartea tehnică, instrucțiunile de folosire ori altele asemenea, ce însoțesc produsul sau serviciul, în funcție de natura acestuia.

Art. 19 a fost modificat de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 20

Producătorul trebuie să informeze despre denumirea produsului, denumirea și/sau marca producătorului, adresa producătorului, cantitatea și, după caz, termenul de garanție, de valabilitate sau data durabilității minime, principalele caracteristici tehnice și calitative, compoziția, aditivii folosiți, despre eventualele riscuri previzibile, modul de utilizare, manipulare, depozitare, conservare sau păstrare, despre contraindicații, precum și despre valoarea nutritivă la produsele alimentare preambalate și despre țara producătoare, în cazul produselor din import. Produsele de folosință îndelungată trebuie să fie însoțite de certificatul de garanție și, dacă reglementările în vigoare prevăd, de declarația de conformitate, precum și de cartea tehnică ori de instrucțiunile de folosire, instalare, exploatare, întreținere, eliberate de către producător.

Vânzătorul trebuie să informeze consumatorii despre prețul produsului și să ofere acestora toate informațiile și documentele tehnice care trebuie să însoțească produsul.

Toate informațiile privitoare la produsele și serviciile oferite consumatorilor, documentele însoțitoare, precum și contractele preformulate trebuie să fie scrise în limba română, indiferent de țara de origine a acestora, fără a exclude prezentarea acestora și în alte limbi.

Art. 20 a fost modificat de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000, modificat de **LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 21

Informațiile referitoare la serviciile prestate trebuie să cuprindă categoria calitativă a serviciului, timpul de realizare, termenul de garanție, tariful, riscurile previzibile și, după caz, declarația de conformitate.

Articolul 22

Agenții economici sunt obligați să demonstreze consumatorilor, la cererea acestora, cu ocazia cumpărării, modul de utilizare și funcționalitatea produselor ce urmează a fi vândute; la lansarea pe piață a produselor, aceștia sunt obligați să efectueze demonstrații de utilizare.

Articolul 23

Obligația de a informa pe consumator potrivit art. 19, 20, 21 și 22 nu poate fi înlăturată prin invocarea secretului comercial sau profesional.

Articolul 24

Se interzice prezentarea, prin orice mijloace, a afirmațiilor și indicațiilor care nu sunt conforme cu parametrii ce caracterizează produsele și serviciile și care nu pot fi probate.

Art. 24 a fost modificat de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000.

Articolul 25

Prețurile și tarifele trebuie indicate în mod vizibil și într-o formă neechivoca, ușor de citit.

Art. 25 a fost modificat de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 26

Comercializarea produselor și prestarea serviciilor se fac în locuri și în spații autorizate, conform reglementărilor legale în vigoare.

Este obligatorie afișarea, în mod vizibil, a denumirii unității, autorizației de funcționare, precum și afișarea și respectarea orarului de funcționare.

Orarele de funcționare vor fi stabilite, după caz, în conformitate cu hotărârile administrației publice locale.

Art. 26 a fost modificat de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000, modificat de **LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 27

Abrogat.

Art. 27 a fost abrogat de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Capitolul 5

Organe ale administrației publice pentru protecția consumatorilor

Articolul 28

Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, organ de specialitate al administrației publice centrale, subordonat Guvernului, coordonează și realizează politica Guvernului în domeniul protecției consumatorilor.

Art. 28 a fost modificat de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 29

Atribuțiile și modul de organizare și funcționare ale Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, precum și relațiile dintre aceasta și alte organisme competente în domeniu se stabilesc prin hotărâri ale Guvernului.

Guvernul va stabili reglementări în domeniul protecției consumatorilor pentru organele de specialitate ale administrației publice centrale și, respectiv, pentru unele servicii publice ale ministerelor și altor autorități ale administrației publice centrale, organizate în județe și în municipiul București.

Guvernul va stabili reglementări-cadru în domeniul protecției consumatorilor pentru organele de specialitate și serviciile publice ale administrației publice locale.

Taxele care se percep de către serviciile sau organele administrației publice, cu rol în domeniul protecției consumatorilor, se stabilesc conform legii, iar tarifele pentru încercările efectuate în laboratoare proprii, subordonate sau agreate, conform actelor normative în vigoare.

Art. 29 a fost modificat de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 30

Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, în baza consultării cu alte organisme interesate ale administrației publice centrale și locale, precum și cu cele neguvernamentale, elaborează reglementări referitoare la modalitățile concrete de colaborare și de sprijinire reciprocă și le propune spre aprobare Guvernului.

Art. 30 a fost modificat de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Capitolul 6

Asociațiile pentru protecția consumatorilor

Articolul 31

În sensul prezentei ordonanțe, asociațiile pentru protecția consumatorilor sunt considerate organizații neguvernamentale, ca persoane juridice, conform legii, și care, fără a urmări realizarea de profit pentru membrii lor, au ca unic scop apărarea drepturilor și intereselor legitime ale membrilor lor sau ale consumatorilor, în general.

Art. 31 a fost modificat de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 32

Asociațiile pentru protecția consumatorilor pot fi parteneri sociali cu drept de reprezentare în consiliile consultative cu rol în domeniul protecției consumatorilor, în care organele administrației publice sunt reprezentate, dacă îndeplinesc condițiile prezentei ordonanțe.

Art. 32 a fost modificat de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 33

Asociațiile pentru protecția consumatorilor care apara drepturile și interesele legitime ale consumatorilor, în general, sunt, de drept, parteneri sociali în consiliile consultative prevăzute în prezenta ordonanță, dacă:

- a)** la nivel național, au cel puțin 3.000 de membri și filiale în cel puțin 10 județe;
- b)** la nivel județean și local, dacă au desfășurat o activitate în domeniul protecției consumatorilor pe o perioadă de cel puțin 3 ani.

Art. 33 a fost modificat de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000, modificat de **LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 34

Asociațiile pentru protecția consumatorilor care sunt constituite în scopul apărării intereselor numai ale membrilor lor pot deveni parteneri sociali cu drept de reprezentare în organismele consultative cu rol în domeniul protecției consumatorilor și în care organele administrației publice sunt reprezentate, numai dacă au cel puțin 800 membri.

Articolul 35

După constituire, asociațiile pentru protecția consumatorilor vor solicita luarea lor în evidenta de către organul administrației publice pentru protecția consumatorilor de nivel central sau local, după caz.

Articolul 36

Personalul de conducere și salariații organelor de specialitate ale administrației publice, precum și ale serviciilor publice descentralizate ale ministerelor sau ale altor autorități, cu atribuții pe linia protecției consumatorilor nu au dreptul de a deține funcții în organele de conducere ale asociațiilor pentru protecția consumatorilor.

Art. 36 a fost modificat de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 37

Asociațiile pentru protecția consumatorilor sunt consultate de către serviciile și organismele administrației publice prevăzute la art. 36, potrivit competențelor, la elaborarea dispozițiilor și procedurilor cu caracter general și a altor lucrări care au ca scop protecția consumatorilor, cu privire la:

- a)** cunoașterea cerințelor consumatorilor privind sortimentele, calitatea și cantitatea produselor și serviciilor;
- b)** formarea unei atitudini corecte a agenților economici angajați în producerea și comercializarea produselor și prestarea serviciilor, față de calitatea acestora;
- c)** prevenirea practicilor comerciale abuzive și a publicității de natura a afecta drepturile și interesele legitime ale consumatorilor.

Partea introductivă a **art. 37 a fost modificată de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 38

Asociațiile pentru protecția consumatorilor au următoarele drepturi și obligații:

- a)** de a fi sprijinite logistic de către organismele administrației publice centrale și locale, în vederea atingerii obiectivelor lor;
- b)** de a primi sume de la bugetul de stat și de la bugetele locale;
- c)** de a solicita autorităților competente luarea de măsuri în vederea opririi producției sau retragerii de pe piața a produselor ori serviciilor care nu asigură nivelul calitativ prescris în documentele stabilite de lege sau care pun în pericol viața, sănătatea ori securitatea consumatorilor;
- d)** de a solicita agenților economici realizarea de produse și servicii în condiții speciale, în vederea satisfacerii nevoilor consumatorilor cu handicap sau de vârstă a treia;
- e)** de a fi consultate cu ocazia elaborării actelor normative, standardelor sau specificațiilor care definesc caracteristicile tehnice și calitative ale produselor și serviciilor destinate consumatorilor;
- f)** de a solicita și de a obține informații asupra prețului și caracteristicilor calitative ale produselor sau serviciilor, de natura să ajute consumatorul la luarea unei decizii asupra achiziționării acestora;
- g)** de a informa opinia publică, prin mass-media, asupra deficiențelor de calitate ale produselor și serviciilor, precum și asupra consecințelor vătămătoare ale acestora pentru consumatori;
- h)** de a introduce acțiuni în justiție pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale consumatorilor;
- i)** de a solicita serviciilor sau organelor administrației publice, prevăzute la art. 36, efectuarea de analize și încercări ale produselor destinate consumatorilor și de a publică rezultatele;
- j)** de a iniția acțiuni proprii, în vederea identificării cazurilor în care agenții economici nu respecta drepturile consumatorilor prevăzute de lege, precum și a cazurilor de neconformitate a produselor sau serviciilor, și de a sesiza, în cadrul unei proceduri de urgență, serviciile sau organele de specialitate ale administrației publice abilitate să acționeze în consecință.

Art. 38 a fost modificat de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000, modificat de **LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 38¹

Centrele de consultanță și informare a consumatorilor pot fi organizate la nivel de birouri în structura organizatorică a asociațiilor pentru protecția consumatorilor și desfășoară activități gratuite în folosul acestora constând în informații, recomandări și consultanță privind problemele legate de achiziționarea unui produs sau serviciu.

Art. 38¹ a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 38²

Sumele primite de la bugetul de stat, prin intermediul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, se utilizează exclusiv pentru înființarea și funcționarea centrelor de consultanță și informare a consumatorilor, respectiv pentru:

- a)** salarizarea sau, după caz, remunerarea personalului utilizat în centrele de consultanță și informare a consumatorilor, care se va face în funcție de timpul efectiv lucrat, până la nivelul maxim al funcției echivalente utilizate în cadrul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor;
- b)** cheltuieli materiale efectuate pentru întreținerea sediului și a dotărilor aferente;
- c)** cheltuieli curente și cele ocazionate de tipărirea materialelor informative.

Sumele prevăzute la alin. 1 se utilizează în condițiile **Legii nr. 72/1996** privind finanțele publice, iar sumele rămase neutilizate la data încheierii exercițiului financiar se restituie la bugetul de stat.

Art. 38² a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 38³

Sumele primite de la bugetele locale prin hotărâri ale consiliilor locale sau, după caz, ale consiliilor județene vor fi utilizate în condițiile stabilite prin convențiile încheiate de acestea cu asociațiile respective, conform legii.

Sumele prevăzute la alin. 1 se utilizează în condițiile **Legii nr. 72/1996** privind finanțele publice, iar sumele rămase neutilizate se restituie bugetelor locale respective.

Art. 38³ a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 38⁴

Controlul asupra activităților desfășurate în centrele de consultanță și informare a consumatorilor din cadrul asociațiilor pentru protecția consumatorilor, care au primit sume de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, se exercită de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 38⁴ a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 38⁵

Pentru anul 2000, din bugetul aprobat al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor s-au alocat 200 milioane lei pentru înființarea și funcționarea unui centru-pilot de consultanță și informare a consumatorilor în municipiul București și 195 milioane lei pentru finanțarea unor programe în domeniul protecției consumatorilor, editarea de materiale și organizarea de acțiuni privind informarea opiniei publice prin mass-media.

Art. 38⁵ a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 38⁶

Centrele de consultanță și informare a consumatorilor beneficiază de asistența de specialitate din partea personalului Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, împuternicit în acest scop.

Art. 38⁶ a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Capitolul 7

Consiliul consultativ

Titlul **cap. 7 a fost modificat de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 39

La nivel central și local - județ, oraș, comuna - se constituie câte un consiliu consultativ pentru protecția consumatorilor. Acesta are caracter consultativ și asigură, la nivelurile respective, cadrul informațional și organizatoric necesar:

- a)** stabilirii și aplicării politicii de protecție a consumatorilor;
- b)** corelării acțiunilor diverselor organisme ale administrației publice cu cele ale organizațiilor neguvernamentale care au rol în realizarea protecției consumatorilor.

Articolul 40

Consiliul consultativ pentru protecția consumatorilor este format din:

- a)** reprezentanți ai tuturor serviciilor descentralizate și ai organelor administrației publice care au competente cu caracter general sau special în domeniul protecției consumatorilor și au structuri organizatorice la nivelul respectiv;
- b)** prefect sau primar, după caz, sau reprezentanți ai acestora;
- c)** reprezentanți ai asociațiilor pentru protecția consumatorilor;
- d)** reprezentanți ai altor organisme, după caz.

Litera a) a **art. 40 a fost modificată de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 41

Guvernul stabilește, în mod concret, componenta, atribuțiile și modul de organizare și funcționare ale Consiliului consultativ pentru protecția consumatorilor, pe fiecare nivel în parte.

Capitolul 8

Raporturile juridice dintre consumatorii prejudiciați și agenții economici

Titlul **cap. 8 a fost modificat de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 42

Agenții economici răspund pentru orice paguba datorată unor deficiențe privind calitatea produselor sau serviciilor, aparută în cadrul termenului de garanție sau de valabilitate a acestora și care nu este imputabilă consumatorului,

precum și unor eventuale vicii ascunse constatate pe durata medie de utilizare, care nu permit folosirea de către consumator a produsului sau serviciului potrivit scopului pentru care acesta a fost realizat și achiziționat sau care pot afecta viața, sănătatea ori securitatea consumatorilor.

Răspunderea se menține și în cazul în care livrarea produselor sau prestarea serviciilor se face în mod gratuit sau cu preț redus ori dacă acestea se comercializează ca piese de schimb sau se distribuie sub alte forme.

Dacă doua sau mai multe persoane sunt răspunzătoare pentru aceeași paguba, ele răspund solidar.

Art. 42 a fost modificat de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 42^{^1}

Pentru angajarea răspunderii civile a agentului economic consumatorul prejudiciat trebuie să facă dovada pagubei, a defectului și a raportului de cauzalitate dintre defect și paguba.

Art. 42^{^1} a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 42^{^2}

Producătorul este exonerat de răspundere pentru pagubele generate de produsele cu defect, dacă dovedește existența uneia dintre situațiile următoare:

- a)** nu el este cel care a pus produsul în circulație;
- b)** defectul care a generat paguba nu a existat la data la care produsul a fost pus în circulație sau a apărut ulterior punerii în circulație a produsului din cauze neimputabile lui;
- c)** produsul nu a fost fabricat pentru a fi comercializat sau pentru orice alta formă de distribuție în scop economic;
- d)** paguba se datorează respectării unor condiții obligatorii impuse de reglementările emise de autoritățile competente;
- e)** nivelul cunoștințelor științifice și tehnice la momentul punerii în circulație a produsului nu i-a permis depistarea existenței defectului.

Producătorul de componente este exonerat de răspundere dacă dovedește ca defectul este imputabil fabricantului produsului finit datorită proiectării gresite a ansamblului în care acesta a fost montat sau instrucțiunilor date de către acesta.

Art. 42^{^2} a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Partea introductivă a **art. 42^{^2} a fost modificată de LEGEA nr. 322 din 27 mai 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 12 iunie 2002.

Articolul 42^{^3}

Răspunderea producătorului poate fi limitată de instanța competența dacă paguba este cauzată, împreună, de defectul produsului și culpa consumatorului vătămat sau prejudiciat ori a altei persoane, pentru care aceasta este ținută să răspundă.

Art. 42^{^3} a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002, modificat de **LEGEA nr. 322 din 27 mai 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 12 iunie 2002.

Articolul 42^{^4}

Aplicarea dispozițiilor prezentei ordonanțe nu exclude posibilitatea consumatorului vătămat ori prejudiciat de a pretinde despăgubiri în temeiul răspunderii contractuale sau extracontractuale ori al altui regim special de răspundere existent la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe.

Societățile de asigurare au un drept de regres împotriva agentului economic răspunzător, conform legii, pentru sumele plătite persoanelor prejudiciate.

Art. 42^{^4} a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 42^{^5}

Orice clauza abuzivă contractuală de limitare sau exonerare de răspundere a agentului economic, încheiată între comerciant și consumator, este lovită de nulitate absolută.

Art. 42^{^5} a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 42⁶

Dreptul la acțiune pentru repararea pagubei, ce decurge din prevederile prezentei ordonanțe, se prescrie în termen de 3 ani, care curge de la data la care reclamantul a avut sau ar fi trebuit să aibă cunoștința de existența pagubei, a defectului și a identității agentului economic, însă nu mai târziu de la împlinirea a 10 ani de la data la care agentul economic a pus produsul în circulație, cu condiția ca paguba să se fi produs înăuntrul termenului de 10 ani.

Art. 42⁶ a fost introdus de [LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 42⁷

Acțiunea pentru repararea pagubelor produse este de competența instanței de judecată în a carei raza teritorială s-a produs paguba sau consumatorul are domiciliul ori agentul economic reclamat își are sediul, după caz.

Art. 42⁷ a fost introdus de [LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 43

Acțiunile în justiție îndreptate de către asociațiile pentru protecția consumatorilor, înființate în condițiile prevăzute la art. 33 și 34, împotriva agenților economici care au prejudiciat drepturile și interesele legitime ale consumatorilor sunt scutite de taxe de timbru.

Art. 43 a fost modificat de [LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 44

Ministerul Public poate interveni în acțiunile civile introduse, în care sunt implicate interesele consumatorilor.

Capitolul 9 Sancțiuni

Articolul 45

Încălcarea prevederilor prezentei ordonanțe atrage răspunderea materială, civilă, contravențională sau penală, după caz.

Articolul 46

Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni, și se sancționează după cum urmează:

- a)** încălcarea dispozițiilor art. 4, art. 7 lit. a) a 2-a, a 3-a și a 5-a liniuța, lit. c) prima și a 2-a liniuța, art. 15 alin. 1, cu amendă contravențională de la 10.000.000 lei la 100.000.000 lei;
- b)** încălcarea dispozițiilor art. 7 lit. a) a 4-a liniuța, lit. b) a 3-a și a 4-a liniuța, cu amendă contravențională de la 7.000.000 lei la 70.000.000 lei;
- c)** încălcarea dispozițiilor art. 5, art. 7 lit. b) prima, a 2-a și a 5-a liniuța, lit. c) a 3-a și a 4-a liniuța, art. 9, art. 10 lit. a)-f) și art. 11, cu amendă contravențională de la 5.000.000 lei la 30.000.000 lei;
- d)** încălcarea dispozițiilor art. 13 alin. 1, art. 14 alin. 1, art. 17-25 și art. 26 alin. 1 și 2, cu amendă contravențională de la 2.000.000 lei la 20.000.000 lei.

Sancțiunile se pot aplica și persoanelor juridice.

Art. 46 a fost modificat de [ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000, modificat de [HOTĂRÂREA nr. 752 din 26 iulie 2001](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 471 din 17 august 2001, modificat de [LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002, modificat de [LEGEA nr. 322 din 27 mai 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 12 iunie 2002.

Articolul 46¹

(1) Împiedicarea, sub orice formă, a organelor administrației publice însărcinate cu protecția consumatorilor de a exercita atribuțiile de serviciu referitoare la prevenirea și combaterea faptelor care pot afecta viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor ori interesele economice ale acestora constituie contravenție, dacă nu a fost săvârșită în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerată infracțiune, și se sancționează cu închisoare contravențională de la 15 zile la 2 luni sau cu amendă de la 10.000.000 lei la 100.000.000 lei.

(2) Nerespectarea dispozițiilor legale privind protecția consumatorilor, dacă fapta a avut ca urmare vătămarea sănătății sau integrității corporale a uneia ori mai multor persoane, se sancționează cu amendă de la 250.000.000 lei la 1.000.000.000 lei.

(3) În cazul aplicării sancțiunii amenzii pentru săvârșirea faptei prevăzute la alin. 2 se va dispune și închiderea definitivă a unității.

Art. 46¹ a fost introdus de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000, modificat de **HOTĂRÂREA nr. 752 din 26 iulie 2001** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 471 din 17 august 2001, modificat de **LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Alin. (2) și (3) ale **art. 46¹ au fost introduse de ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 20 iunie 2002**, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 450 din 26 iunie 2002.

Articolul 46²

Valoarea amenzilor prevăzute la art. 46 și 46¹ se va actualiza prin hotărâre a Guvernului.

Art. 46² a fost introdus de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000.

Articolul 47

Abrogat.

Art. 47 a fost modificat de LEGEA nr. 178 din 9 octombrie 1998 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 388 din 13 octombrie 1998, abrogat de **ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000.

Articolul 48

Abrogat.

Art. 48 a fost abrogat de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000.

Articolul 49

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 46 și 46¹ se fac de către agenții constatori, respectiv reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, precum și de reprezentanții împuterniciți ai altor organe ale administrației publice, potrivit competențelor stabilite prin actele normative în vigoare.

Art. 49 a fost modificat de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000, modificat de **LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002, modificat de **LEGEA nr. 322 din 27 mai 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 12 iunie 2002.

Articolul 50

Abrogat.

Art. 50 a fost abrogat de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000.

Articolul 50¹

Pentru limitarea prejudicierii consumatorilor agentul constator poate dispune următoarele măsuri:

1. oprirea definitivă a comercializării și retragerea din circuitul consumului uman a produselor care:
 - a)** sunt periculoase, falsificate sau contrafăcute;
 - b)** au termenul de valabilitate expirat sau data durabilității minime depășită;
 - c)** sunt interzise consumului uman prin reglementări legale;
2. oprirea temporară a prestării serviciilor, importului, fabricației, comercializării produselor sau a utilizării acestora la prestarea serviciilor, până la remedierea deficiențelor, în cazul în care:
 - a)** produsele nu sunt testate și/sau certificate conform normelor legale;
 - b)** produsele nu îndeplinesc caracteristicile prescrise sau declarate, fără ca acestea să fie periculoase;
 - c)** produsele nu prezintă elementele de identificare și de caracterizare, precum și documentele de însoțire, conform prevederilor art. 18-22;
 - d)** se prestează servicii care pot pune în pericol viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor;
3. distrugerea produselor periculoase oprite definitiv de la comercializare, dacă aceasta constituie singurul mijloc care face să înceteze pericolul.

Art. 50¹ a fost introdus de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000, modificat de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002, modificat de LEGEA nr. 322 din 27 mai 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 12 iunie 2002.

Articolul 50²

O dată cu aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale agentul constatatator poate propune una dintre următoarele sancțiuni complementare:

- a) închiderea temporară a unității pe o durată de cel mult 6 luni;
- b) închiderea temporară a unității pe o durată de la 6 luni la 12 luni;
- c) închiderea definitivă a unității;
- d) suspendarea sau retragerea definitivă, după caz, a avizului, acordului sau a autorizației de exercitare a unei activități.

Sancțiunea complementara prevăzută la alin. 1 lit. a) poate fi aplicată în cazurile în care se constata:

- a) lipsa condițiilor igienico-sanitare sau sanitare veterinare;
- b) folosirea unor spații și condiții necorespunzătoare pentru producție, depozitare sau comercializare;
- c) nerespectarea condițiilor impuse de producători privind manipularea, transportul, depozitarea și comercializarea, dacă acestea sunt de natura să modifice, în mod periculos, caracteristicile inițiale ale produsului respectiv;
- d) lipsa specificațiilor tehnice, a instrucțiunilor și a procedurilor de lucru la producători și prestatorii de servicii;
- e) lipsa certificatelor sau a avizelor necesare eliberate de laboratoarele de încercări sau de omologări specifice;
- f) lipsa certificatelor de conformitate.

Sancțiunea complementara prevăzută la alin. 1 lit. b) poate fi aplicată în cazurile în care se constata:

- a) folosirea practicilor de comercializare abuzive sau săvârșirea repetată a unor abateri sancționate de organele de control în decurs de 6 luni de la prima constatare;
- b) refuzul agentului economic de a permite, în prima fază, controlul organelor de specialitate și la care, în urma unui control ulterior, se constata deficiente grave;
- c) lipsa licenței de fabricație a produselor alimentare pentru producători;
- d) nerespectarea sau neacordarea certificatelor de garanție pentru lucrările de prestări de servicii;
- e) utilizarea în activitatea de service a unor piese sau componente neomologate.

Sancțiunea complementara prevăzută la alin. 1 lit. c) poate fi aplicată în cazurile în care se constata:

- a) importul cu buna-știință al produselor care nu respecta condițiile calitative prescrise sau declarate ori care sunt periculoase;
- b) prestarea de servicii care pun în pericol viața, sănătatea sau siguranța consumatorilor;
- c) punerea în vânzare a produselor despre care agenții economici controlați au cunoștința ca sunt falsificate sau contrafăcute ori care au parametri de securitate neconformi;
- d) reconditionarea unor produse alimentare retrase de la consumul uman ca fiind necorespunzătoare, prin adăugarea de aditivi sau alte substanțe ce nu se regăsesc în rețeta de fabricație, în urma căreia a rezultat un produs destinat comercializării în scopul consumului uman;
- e) în cazul în care agentul economic nu a sistat livrările sau nu a retras de la comercializare ori de la beneficiar produsele pentru care organele abilitate prin lege au constatat ca sunt periculoase sau că nu îndeplinesc caracteristicile calitative prescrise ori declarate;
- f) împiedicarea sub orice formă de către agentul economic sau de către angajații acestuia a organelor administrației publice însărcinate cu protecția consumatorilor și supravegherea calității produselor și serviciilor să își exercite atribuțiile de serviciu referitoare la prevenirea și combaterea faptelor ce pot afecta viața, sănătatea ori securitatea consumatorilor sau instigarea oricărei alte persoane împotriva acestor organe;
- g) comercializarea de produse interzise prin reglementările legale în vigoare;
- h) continuarea desfășurării activității după dispunerea măsurii de închidere temporară, fără obținerea acordului prevăzut la alin. 8;
- i) nerespectarea măsurilor dispuse în temeiul art. 50¹.

În consecință, sancțiunea complementara prevăzută la alin. 1 lit. d) va avea același regim, o dată cu sancțiunea aplicată menționată la alin. 1 lit. a), b) sau c), după caz.

Sancțiunea prevăzută la alin. 1 lit. d) se aplică de către autoritățile publice competente care vor fi înștiințate în acest sens.

Sancțiunile prevăzute la alin. 1 lit. a), b) și c) pot fi aplicate și în cazurile în care se constată că nu mai sunt îndeplinite condițiile acordării avizului, acordului sau a autorizației de exercitare a unei activități, după caz, precum și ale normelor și reglementărilor privind modul de realizare a acestor activități.

Aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. 1 lit. a), b) și d) se suspenda numai cu acordul scris al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor sau al oficiilor județene pentru protecția consumatorilor, după remedierea deficiențelor care au condus la aplicarea sancțiunii complementare.

Art. 50² a fost introdus de ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 146 din 9 noiembrie 2001 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 738 din 19 noiembrie 2001, modificat de **LEGEA nr. 322 din 27 mai 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 12 iunie 2002.

Articolul 50³

Sancțiunile propuse pentru a fi aplicate potrivit art. 50¹ și art. 50² alin. 1 lit. a)-c) se dispun, direct sau prin delegare, de către conducătorii autorităților publice prevăzute la art. 49, prin ordin sau decizie.

Art. 50³ a fost introdus de LEGEA nr. 322 din 27 mai 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 12 iunie 2002.

Articolul 50⁴

Sancțiunile contravenționale complementare dispuse în condițiile art. 50¹ și art. 50² se vor materializa prin aplicarea de sigilii sau alte semne distinctive cu valoare de sigiliu.

Procedura de aplicare a acestora se va reglementa prin norme aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 50⁴ a fost introdus de LEGEA nr. 322 din 27 mai 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 12 iunie 2002.

Articolul 50⁵

Prevederilor art. 46¹ alin. 3, art. 50¹ și ale art. 50² nu le sunt aplicabile dispozițiile **art. 32 alin. (3) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001** privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin **Legea nr. 180/2002**.

Art. 50⁵ a fost introdus de ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 20 iunie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 450 din 26 iunie 2002

Articolul 51

Abrogat.

Art. 51 a fost abrogat de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000.

Articolul 52

(1) În cazul în care contravenientul nu a achitat amenda în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sancțiunii și nu exista posibilitatea executării silit, organul din care face parte agentul constatator va sesiza instanța de judecată pe a carei rază teritorială s-a săvârșit contravenția, în vederea înlocuirii amenzii cu sancțiunea închisorii contravenționale sau, dacă exista consimțământul contravenientului, cu sancțiunea obligării acestuia la prestarea unei activități în folosul comunității, ținându-se seama de partea din amenda care a fost achitată.

(2) La primul termen de judecată, instanța poate acorda contravenientului, la cererea acestuia, un termen de 30 de zile, în vederea achitării integrale a amenzii.

(3) În cazul în care contravenientul nu a achitat amenda în termenul prevăzut la alin. 2, instanța procedează la transformarea amenzii în închisoare contravențională.

(4) Executarea sancțiunii închisorii contravenționale se prescrie în termen de 1 an de la data rămânerei definitive a hotărârii.

Alin. (1) al **art. 52 a fost modificat de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000.

Articolul 53

Abrogat.

Art. 53 a fost abrogat de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000.

Articolul 54

Produsele periculoase, falsificate sau contrafăcute se confiscă de organele abilitate de lege, la sesizarea agentului constatator, și se distrug sau se valorifica, după caz, conform prevederilor legale.

Veniturile încasate ilicit de către agenții economici, ca urmare a încălcării prevederilor art. 4, art. 7 lit. a) a 2-a, a 3-a și a 4-a liniuța, art. 7 lit. b) prima și a 2-a liniuța și ale art. 7 lit. c) prima și a 2-a liniuța, se preiau la bugetul de stat de organele abilitate ale Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 54 a fost modificat de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000, modificat de **LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 55

Prevederile prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile **Legii nr. 32/1968***) privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu excepția celor din art. 25-27 din acea lege, ale Codului penal și ale Codului de procedura penală.

*) **LEGEA nr. 32 din 12 noiembrie 1968** a fost abrogată de **ORDONANTA nr. 2 din 12 iulie 2001** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 410 din 25 iulie 2001.

Articolul 56

Aplicarea sancțiunilor prevăzute în prezenta ordonanță nu înlocuiește răspunderea disciplinară a făptuitorului.

Articolul 56¹

Dispozițiile prezentei ordonanțe se completează cu prevederile Codului civil.

Art. 56¹ a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 56²

Prevederile prezentei ordonanțe nu se aplică:

- a)** pagubelor generate de produsele puse în circulație anterior datei intrării în vigoare a acesteia;
- b)** pagubelor rezultate din accidente nucleare.

Art. 56² a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Capitolul 10

Dispoziții finale și tranzitorii

Articolul 57

Abrogat.

Art. 57 a fost abrogat de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 58

Guvernul va lua măsurile necesare pentru organizarea executării prevederilor prezentei ordonanțe, precum și pentru elaborarea de norme metodologice privind:

- a)** condițiile de realizare a expertizelor tehnice, în cazul unor vicii ascunse, pe categorii de produse și servicii;
- b)** modul de înlocuire, remediere sau restituire a contravalorii, pentru produsele sau serviciile care prezintă deficiențe;
- c)** măsuri de prevenire și limitare a prejudicierii consumatorilor, precum și condițiile în care acestea pot fi luate de către organele administrației publice prevăzute la art. 49 din prezenta ordonanță;
- d)** conținutul și competența de aprobare a documentelor care atestă nivelul calitativ al produselor și serviciilor;
- e)** informarea și educarea în domeniul protecției consumatorilor;
- f)** condițiile în care asociațiile pentru protecția consumatorilor constituite, potrivit art. 34 din prezenta ordonanță, pot deveni parteneri sociali cu drept de reprezentare;
- g)** desfășurarea activității consiliilor consultative pentru protecția consumatorilor.

Articolul 58¹

Începând cu anul 2001 numărul centrelor de consultanță și informare a consumatorilor pentru care se acordă sume de la bugetul de stat va fi stabilit prin hotărâre a Guvernului, după aprobarea legii bugetului de stat pe anul respectiv, cu încadrarea în sumele aprobate cu aceasta destinație.

Art. 58¹ a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 59

Abrogat.

[Art. 59 a fost abrogat de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 59¹

Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor aproba sau modifica criteriile de evaluare și selectare a asociațiilor pentru protecția consumatorilor care înființează și funcționează centre de consultanță și informare a consumatorilor, precum și modelul de convenție prevăzut la art. 38³ alin. 1.

[Art. 59¹ a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 60

Abrogat.

[Art. 60 a fost abrogat de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000.

Articolul 61

La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, [Legea nr. 4/1989](#) privind asigurarea și controlul calității produselor și serviciilor, [Hotărârea Guvernului nr. 335/1990](#) privind unele măsuri din domeniul asigurării și controlului calității produselor, lucrărilor de construcții și serviciilor, precum și din cel al metrologiei, [Hotărârea Guvernului nr. 545/1991](#) privind supravegherea calității produselor și serviciilor în scopul prevenirii și combaterii faptelor care pot afecta viața și sănătatea oamenilor, animalelor ori calitatea mediului înconjurător, precum și orice alte dispoziții contrare se abroga.